

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 77

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 ianuarie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 434 din 18 noiembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și ale art. 11 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare.....	1-3		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
40. — Hotărâre pentru aprobarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan privind cooperarea în domeniul medicinei veterinare, semnată la Astana la 9 septembrie 2003	4		
		CONVENȚIE ÎNTRU ÎNTELES	
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		110. — Ordin al ministrului administrației și internelor privind acordarea titlului de parc industrial Societății Comerciale „Parc Industrial Mureș” — S.A.	5-6
		REPUBLICĂRI	
		Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România.....	6-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 434 din 18 noiembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și ale art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Mădălina Ștefania Diaconu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și ale art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Contempo” — S.R.L. din Săcele în Dosarul nr. 456/2003 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat, precum și partea Societatea Comercială „Fast Construct Corporation” — S.R.L. din București, prin avocat.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției ridicate. Arată că procedura prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, având un caracter necontencios, încalcă drepturile părților dintr-un contract sinalagmatic, deoarece exclude posibilitatea ca debitorul să invoce apărări de fond, cum ar fi *exceptio de non adimpleti contractus*, încălcându-i acestuia dreptul la apărare, prevăzut de art. 24 din Constituție, precum și, pe cale de consecință, dreptul de proprietate. Potrivit art. 10 din ordonanța criticată, debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu numai în faza contestației la executare, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului. În acest caz, s-au parcurs deja câteva etape procesuale și s-au exercitat câteva căi de atac, iar posibilitatea formulării unor apărări pe fond este tardivă. Sintagma „lămuriri și explicații”, prevăzută de art. 6 alin. (1) din ordonanță, este neclară și susceptibilă de îngrădirea dreptului la apărare. De asemenea, procedura sumară a somației de plată îl obligă pe debitor să devină creditor, într-o acțiune ulterioară, pe fondul cauzei, ceea ce nu face decât să tergiverseze soluționarea litigiului. În subsidiar, ar putea apărea și problema imposibilității întoarcerii executării silite, datorată stării de insolabilitate a fostului creditor.

Reprezentantul părții Societatea Comercială „Fast Construct Corporation” — S.R.L. din București solicită respingerea excepției ridicate ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată. Cu privire la caracterul inadmisibil al excepției, consideră că aceasta nu are legătură directă cu cauza. În subsidiar, arată că există o bogată jurisprudență a Curții Constituționale în sensul respingerii excepțiilor de neconstituționalitate care vizează Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, în care s-a precizat că procedura somației de plată este una specială, simplificată și accelerată pentru recuperarea creanțelor al căror caracter cert, lichid și exigibil rezultă din înscrisuri însușite de părți, iar ordonanța cu somația de plată nu are autoritate de lucru judecat cu privire la fondul pricinii.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, pentru motivele reținute și în deciziile Curții Constituționale nr. 253 din 12 iunie 2003, nr. 109 din 13 martie 2003 și nr. 317 din 19 noiembrie 2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2003, pronunțată în Dosarul nr. 456/2003, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și ale art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Contempo”— S.R.L. din Săcele într-o cauză ce are ca obiect cerere pentru emiterea ordonanței cu somația de plată.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, următoarele: a) datorită caracterului necontencios al procedurii, dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, prin raportare la art. 11¹, exclud posibilitatea administrării de probe pe fond, chiar și în privința obligațiilor asumate prin contracte sinalagmatice, fapt ce poate conduce la efectuarea unei plăți nedatorate și la încălcarea prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție; b) art. 6 alin. (1) din ordonanță încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție prin aceea că nu precizează semnificația termenilor „lămuriri și explicații”, din care cauză debitorul nu are posibilitatea de a se apăra în situația în care ar invoca excepția de neîndeplinire a obligațiilor contractuale de către cealaltă parte; c) dispozițiile art. 10 alin. (2) din ordonanță îl „sanctionează pe comerciantul diligent în favoarea celui mai puțin diligent”, având drept consecință că „prin simpla exercitare a căilor de atac se prejudiciază interesele celui care exercită dreptul”, fapt prin care „se

restrânge implicit dreptul liberului acces la justiție, prevăzut de art. 21 alin. (1) din Constituție; d) instituirea, prin dispozițiile art. 11¹ alin. (2) din ordonanță, a procedurii necontencioase, „conduce la situația în care un debitor de bună-credință, care are motive temeinice să refuze plata, nu are posibilitatea să solicite această dovadă, nefiindu-i permise apărărilor de fond”, încălcându-se astfel prevederile art. 24 alin. (1) și ale art. 44 alin. (2) din Constituție, republicată.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială apreciază că dispozițiile legale criticate „au relevanță în cauză, deoarece, prin prezentul recurs, se atacă o hotărâre prin care s-a respins cererea în anulare a somației de plată, admisă în temeiul art. 1, 3 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001”. În ceea ce privește criticile formulate prin excepție, consideră că acestea nu sunt întemeiate. Atât în cadrul procedurii, cât și pe calea acțiunii în anulare, debitorul poate să probeze inadmisibilitatea, respectiv admiterea greșită a cererii creditorului. Nu sunt instituite tratamente juridice diferite pentru creditori și debitori nici în ce privește ocrotirea proprietății private, în raport cu titularul acesteia. Art. 6 alin. (1) din ordonanță „nu conține dispoziții prin care i se interzice debitorului dreptul de a propune și administra probe”, iar din conținutul art. 10 alin. (2) teza a doua „nu reiese nici o îngrădire a accesului liber la justiție și nici a dreptului la apărare”. În ceea ce privește art. 11¹ alin. (2) din ordonanță arată că, prin trimiterea la art. 338 din Codul de procedură civilă, „legiuitorul a calificat procedura somației de plată ca fiind specială, derogatorie de la dreptul comun și nu ca fiind exclusiv necontencioasă”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 s-a reglementat „o procedură simplificată care are în vedere, în primul rând, soluționarea cauzei prin convenția părților, ori, în caz contrar, emiterea titlului executoriu”. Potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, stabilirea procedurii de judecată intră în competența exclusivă a legiuitorului, iar procedura somației de plată, „departe de a constitui o încălcare a principiilor constituționale invocate, constituie expresia aplicării lor”. Constituționalitatea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 a fost constatată, de altfel, prin mai multe decizii ale Curții Constituționale, cum ar fi deciziile nr. 246/2002, nr. 317/2002 și nr. 109/2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iunie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 noiembrie 2002. Aceste dispoziții legale au următoarea redactare:

— Art. 1: „(1) *Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin*

executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;

— Art. 6: „(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.

(3) Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile. Judecătorul va putea stabili alt termen potrivit înțelegerii părților.

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”;

— Art. 10: „(2) Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.”;

— Art. 11¹: „(1) Ordonanța privind somația de plată nu are autoritate de lucru judecat cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți.

(2) Prevederile art. 338 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător.”

Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 24 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2), devenit art. 44 alin. (2) în urma republicării Constituției României în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;

— Art. 24 alin. (1): „Dreptul la apărare este garantat.”;

— Art. 44 alin. (2): „Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.[...]”

Examinând excepția de neconstituționalitate și conținutul dispozițiilor legale criticate, cu raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea reține următoarele:

Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă, utilizabile în prima fază, la înscrisuri, completate de explicațiile și lămuririle date de părți.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (3) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) teza a doua și ale art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Contempo” — S.R.L. din Săcele în Dosarul nr. 456/2003 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

Întrucât domnișoara Mădălina Ștefania Diaconu se află în concediu fără plată, în locul său semnează, în temeiul art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă,

Prim magistrat-asistent,
Claudia Miu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan privind cooperarea în domeniul medicinei veterinare, semnată la Astana la 9 septembrie 2003

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. 1 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan privind cooperarea în domeniul medicinei veterinare, semnată la Astana la 9 septembrie 2003.

Art. 2. — Cheltuielile ocazionate de aducerea la îndeplinire a prevederilor convenției prevăzute la art. 1 se efectuează în conformitate cu reglementările legale în vigoare, în limita prevederilor bugetului aprobat al Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Petre Daea,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 22 ianuarie 2004.
Nr. 40.

CONVENȚIE

între Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan privind cooperarea în domeniul medicinei veterinare

Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan, denumite în continuare *părți*, exprimându-și dorința de a extinde și de a aprofunda cooperarea reciprocă în domeniul medicinei veterinare în scopul asigurării protecției corespunzătoare și echivalente a animalelor față de bolile infecțioase și a controlului răspândirii acestora, conduse de tendința de a dezvolta în continuare relațiile dintre statele părților, în scopul îmbunătățirii comerțului reciproc cu animale, produse și materii prime de origine animală, material genetic provenit de la animale, produse de uz veterinar, furaje și alte mărfuri supuse controlului veterinar, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile vor coopera în scopul protejării teritoriilor statelor lor împotriva introducerii și răspândirii bolilor infecțioase și parazitare ale animalelor la exportul, importul și tranzitul pe teritoriile statelor părților al animalelor, produselor și materiilor prime de origine animală, materialului genetic provenit de la animale, produselor de uz veterinar și al altor mărfuri supuse controlului veterinar.

ARTICOLUL 2

Autoritățile competente ale părților pentru realizarea prevederilor prezentei convenții sunt:

1. pentru partea română — Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului — Agenția Națională Sanitară Veterinară;
2. pentru partea kazahă — Ministerul Agriculturii din Republica Kazahstan.

ARTICOLUL 3

Autoritățile competente ale statelor părților vor conlucra în scopul simplificării efectuării procedurilor sanitare veterinare pentru importul, exportul și tranzitul animalelor, produselor și materiilor prime de origine animală, materialului genetic provenit de la animale, produselor de uz veterinar și al altor mărfuri care fac obiectul controlului sanitar veterinar de frontieră.

Părțile vor promova măsuri comune pe baza normelor legislației naționale a României și Republicii Kazahstan în domeniul medicinei veterinare.

ARTICOLUL 4

1. Autoritățile competente ale statelor părților:
a) se vor informa reciproc imediat despre depistarea bolilor animalelor, cuprinse în lista „A” a codului de boli ale animalelor al Oficiului Internațional de Epizootii (OIE), care nu au fost înregistrate pe teritoriile României și Republicii Kazahstan, sau despre apariția unor epizootii care nu au mai apărut în decursul ultimilor ani;

b) se vor informa reciproc despre apariția bolilor infecțioase cuprinse în lista „B” a codului de boli ale animalelor al Oficiului Internațional de Epizootii (OIE).

2. Autoritățile competente ale părților vor face schimb de buletine lunare privind bolile infecțioase înregistrate pe teritoriile statelor lor.

3. Informațiile trebuie să cuprindă denumirea bolii, numărul de animale bolnave, data și locul depistării bolii, metoda de diagnosticare și de combatere a bolii. În cazul apariției febrei aftoase se va indica tipul de virus.

4. În scopul protecției sănătății animalelor, părțile vor face schimb de informații cu privire la utilizarea practică a cunoștințelor actuale referitoare la prevenirea apariției bolilor infecțioase, parazitare și a altor boli.

ARTICOLUL 5

În vederea dezvoltării cooperării în domeniul medicinei veterinare, pentru creșterea eficienței cercetărilor științifice, autoritățile competente ale statelor părților:

— vor face schimb de experiență și informații în domeniul medicinei veterinare;

— vor sprijini cooperarea dintre institutele veterinare de cercetare științifică;

— vor face schimb de acte normative și de informații privind autoritățile de stat împuternicite în domeniul medicinei veterinare;

— se vor informa reciproc asupra întâlnirilor tehnice și programelor de instruire și vor da posibilitatea experților autorităților competente ale statelor părților să participe la acestea;

— vor face schimb de informații privind normele și standardele sanitare veterinare.

Autoritățile competente ale statelor părților vor efectua controale reciproce în întreprinderile și unitățile statelor părților care se ocupă cu exportul de animale, produse și materii prime de origine animală, material genetic provenit de la animale, furaje, produse de uz veterinar și alte produse care pot influența starea de sănătate a animalelor și sănătatea publică.

ARTICOLUL 6

Cheltuielile ocazionate de aplicarea prezentei convenții vor fi suportate de fiecare parte, cu respectarea legislației naționale a statelor lor.

ARTICOLUL 7

1. Reprezentanții autorităților competente ale statelor părților se vor întâlni, în măsura în care este necesar, de comun acord.

Pentru Guvernul României,
Dan Ioan Popescu,
ministrul economiei și comerțului

2. În cazul apariției unor litigii și divergențe privind interpretarea și aplicarea prezentei convenții, părțile le vor soluționa pe calea consultărilor și negocierilor.

ARTICOLUL 8

Cu acordul ambelor părți, prezenta convenție poate fi modificată și completată prin protocoale separate, care vor face parte integrantă din aceasta.

ARTICOLUL 9

Prezenta convenție nu afectează drepturile și obligațiile părților, care decurg din alte convenții internaționale încheiate de către părți.

ARTICOLUL 10

Prezenta convenție intră în vigoare la data primirii ultimei notificări asupra îndeplinirii de către părți a procedurilor interne legale necesare pentru intrarea ei în vigoare.

ARTICOLUL 11

Prezenta convenție își încheie valabilitatea la data intrării României în Uniunea Europeană.

Fiecare parte poate denunța prezenta convenție prin notificare scrisă adresată celeilalte părți. În acest caz prezenta convenție își încetează valabilitatea la 6 luni de la data primirii notificării respective.

Încheiată la Astana la 9 septembrie 2003, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, kazahă și rusă, toate textele fiind egal autentice.

În cazul apariției unor divergențe privind interpretarea prevederilor prezentei convenții, părțile se vor referi la textul în limba rusă.

Pentru Guvernul Republicii Kazahstan,
Ahmetjan Esimov,
ministrul agriculturii

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind acordarea titlului de parc industrial Societății Comerciale „Parc Industrial Mureș” — S.A.

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice, cu modificările ulterioare, ale art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, și ale art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 604/2003,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acordă titlul de parc industrial Societății Comerciale „Parc Industrial Mureș” — S.A., denumită în continuare *societate-administrator*, având numărul de înregistrare la Oficiul registrului comerțului J26/402 din 5 aprilie 2003, cod unic de înregistrare 15349686, sediul social în municipiul Târgu Mureș, Str. Primăriei nr. 2, județul Mureș, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2 alin. (1).

Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este situat în partea nordică a Aeroportului Târgu Mureș, paralel cu drumul european E 60 (DN 15);

b) are o suprafață de 40,9 ha, din care 25,3 ha se află în domeniul privat al satului Vidrasău, comuna Ungheni, iar 15,6 ha se află în domeniul privat al satului Chirileu, comuna Sânpaul.

(2) Societatea-administrator deține dreptul de folosință asupra terenului descris la alin. (1).

Art. 3. — (1) Titlul de parc industrial este valabil în perimetrul prevăzut în anexa la prezentul ordin, pe perioada de existență a societății-administrator, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute în legislația în vigoare.

(2) Anexa face parte integrantă din prezentul ordin și se va comunica celor interesați de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 4. — Societatea-administrator deținătoare a titlului de parc industrial urmărește realizarea obiectivelor prevăzute la art. 1 alin. (1) din Instrucțiunile de acordare și anulare a

titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002, și transmite semestrial

Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus

București, 19 ianuarie 2004.
Nr. 110.

Ministerului Administrației și Internelor rapoarte privind activitățile realizate în parcul industrial.

p. Ministrul delegat pentru administrația publică,
Ilie Ștefan,
secretar de stat

REPUBLICĂRI

ORDONANȚA DE URGENȚĂ A GUVERNULUI Nr. 190/2000*) privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență reglementează producerea, prelucrarea, utilizarea, comercializarea, introducerea, scoaterea din țară și tranzitul pe teritoriul României al metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, activitățile conexe ale acestora, precum și prestările de servicii privind aceste bunuri.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. a) *metale prețioase* — aurul, argintul, ruteniul, rhodiul, paladiul, osmiul, iridiul și platina, care au un titlu de cel puțin 995/1.000;

b) *aliaje de metale prețioase* — amestecul de două sau mai multe metale în care conținutul de metal prețios este de cel puțin 333/1.000;

c) *pietre prețioase* — diamantele, rubinele, safirele, smaraldele și perlele naturale și de cultură;

d) *aur financiar* — aurul achiziționat de persoane fizice ori juridice în scopul realizării unor plasamente de valoare. Aurul financiar cuprinde aurul sub formă de bare, lingouri, plachete, având titlul minim de 995/1.000, precum și sub formă de monede din aur având titlul mai mare sau egal cu 900/1.000, cotate pe una dintre piețele Uniunii Europene. Operațiunile cu aur financiar se realizează atât prin livrare fizică, cât și prin operațiuni în conturi de metal prețios sau hârtii de valoare exprimate în aur, deținute la bănci;

e) *aur monetar* — cea parte a aurului financiar utilizat ca activ, care este deținut cu titlu de rezervă oficială de Banca Națională a României. Aurul monetar se prezintă de regulă sub formă de monede cu titlul minim de 900/1.000, lingouri, precum și bare standard cu titlul minim de 995/1.000;

f) *aur dentar* — aliaj al aurului, utilizat la lucrări dentare;

g) *metale prețioase industriale* — metale prețioase sau aliaje ale acestora utilizate în scop industrial;

h) *monede din metale prețioase* — monede confecționate din metale prețioase sau aliaje ale acestora;

2. *operațiuni cu metale prețioase, cu aliaje ale acestora și cu pietre prețioase* — operațiuni care au ca obiect:

a) fabricarea și producerea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase; categoriile de subproduse cu conținut de metale prețioase care se supun prevederilor legale vor fi stabilite prin normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență. Nu fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență activitățile de extracție și preparare, astfel cum sunt reglementate prin Legea minelor nr. 85/2003;

b) prelucrarea metalelor prețioase, aliajelor lor și pietrelor prețioase, inclusiv producerea de obiecte, bijuterii și lucrări dentare din acestea;

c) vânzarea, cumpărarea, tranzacționarea, păstrarea în depozit a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie, precum și mijlocirea acestor operațiuni;

d) introducerea în țară, scoaterea din țară și tranzitul prin România de metale prețioase și de aliaje ale acestora, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie, precum și de pietre prețioase;

e) marcarea bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase și din aliajele acestora;

f) prestarea de servicii care au ca obiect metale prețioase, aliaje ale acestora, pietre prețioase, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie;

g) utilizarea în interes industrial a metalelor prețioase și a aliajelor acestora;

h) vânzarea, cumpărarea, tranzacționarea, precum și intermedierea unor astfel de operațiuni cu monede din metale prețioase și aliaje ale acestora, dacă acestea se desfășoară ca activități permanente;

i) orice activități conexe ale operațiunilor de mai sus, dacă acestea au ca obiect metale prețioase, aliaje ale acestora sau pietre prețioase;

3. *titlu* — proporția de metal fin conținută de un aliaj, exprimată în miimi;

4. *autorizație* — actul emis de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, care acordă dreptul de a desfășura operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase;

5. *bijuterii* — obiecte de podoabă din metale prețioase și aliaje ale acestora, care au sau nu au în componență pietre prețioase, cum ar fi: inelele, brățările, colierele, broșele, cerceii, lanțurile, brelocurile, pandantivele, plachetele, acele de cravată, butonii de manșetă, precum și articolele de uz personal, cum ar fi: porttiga-retele, tabacherele, pudrierele, bombonierele, brichetele, ochelarii, ceasurile (carcasă și brățară) sau altele asemenea;

6. *obiecte de aurărie sau de argintărie* — obiecte din metale prețioase și din aliaje ale acestora, destinate serviciilor de masă, de toaletă, garniturilor de birou, pentru decorațiuni interioare, pentru fumători, pentru uz gospodăresc, uz religios, de artă și altele;

7. *marcarea metalelor prețioase și a aliajelor acestora* — operațiunea de atestare a conținutului de metal prețios de bază, prin aplicarea mărcii de titlu, a mărcii de garanție proprie a

*) Republicată în temeiul art. III din Ordonanța Guvernului nr. 24/2003 pentru perfecționarea cadrului legislativ privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 2 februarie 2003.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 16 noiembrie 2000, a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 13 mai 2002, și ulterior a mai fost modificată prin:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 295/2000 pentru suspendarea aplicării sau abrogarea unor ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 30 decembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 29 martie 2001;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2000 pentru prorogarea termenului de intrare în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 14 iunie 2002, aprobată prin Legea nr. 590/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 31 octombrie 2002;

— Ordonanța Guvernului nr. 24/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 362/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 26 septembrie 2003.

producătorului intern, a importatorului și/sau a vânzătorului cu amănuntul ori, după caz, a mărcii de certificare;

8. *marca de garanție proprie* — semn individual stabilit și înregistrat la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, care se aplică pe bijuteriile și obiectele din metale prețioase sau din aliajele acestora de către producătorul intern, importator sau vânzătorul cu amănuntul;

9. *marca titlului* — semn convențional, diferit în funcție de titlul metalului prețios, care se aplică pe bijuteriile și obiectele din metale prețioase și aliajele acestora;

10. *marca de certificare* — semn convențional care se aplică pe bijuterii și pe obiectele din metale prețioase sau aliaje ale acestora de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în cazul în care producătorul intern, importatorul și/sau vânzătorul nu sunt autorizați sau nu doresc să își aplice marca de garanție proprie, la cererea acestora.

CAPITOLUL II

Rezerva de stat de metale prețioase

Art. 3. — (1) În cadrul rezervei de stat de metale prețioase Banca Națională a României stabilește mărimea rezervei de aur care face parte din rezervele internaționale ale statului aflate în administrarea sa, informând Guvernul și Parlamentul României asupra situației acesteia.

(2) Banca Națională a României urmărește menținerea rezervei de aur la un nivel pe care îl apreciază ca fiind adecvat tranzacțiilor externe ale statului.

CAPITOLUL III

Drepturile și obligațiile persoanelor fizice și juridice care dobândesc, dețin sau efectuează operațiuni cu metale și pietre prețioase

Art. 4. — Persoanele fizice și juridice au dreptul să dobândească și să dețină orice cantitate de bijuterii și obiecte, monede, inclusiv lingouri și bare din metale prețioase și aliajele lor, precum și pietre prețioase.

Art. 5. — (1) Cumpărarea, vânzarea și tranzacțiile cu metale prețioase și aliajele acestora, precum și cu pietre prețioase pot fi efectuate fără restricții de către persoane fizice și juridice, cu condiția ca aceste acte de comerț să nu reprezinte o activitate permanentă sau profesională.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) persoanele fizice sau juridice care sunt autorizate să efectueze acte de comerț cu metale și pietre prețioase.

Art. 6. — Persoanele fizice și juridice pot efectua operațiuni de vânzare, cumpărare și tranzacționare cu aur pentru investiții și cu aur financiar numai prin intermediul băncilor autorizate de Banca Națională a României.

Art. 7. — Operațiunile cu aur monetar se efectuează în exclusivitate de Banca Națională a României, conform statutului său de funcționare.

CAPITOLUL IV

Autorizarea operațiunilor cu metale prețioase, aliajele acestora și cu pietre prețioase

Art. 8. — (1) Operațiunile cu metale prețioase, cu aliajele acestora și cu pietre prețioase, prevăzute la art. 2 pct. 2, se pot efectua ca activități permanente sau profesionale de către persoanele fizice și juridice autorizate în condițiile legii.

(2) Autorizația se eliberează pe perioadă nedeterminată de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(3) Pentru eliberarea autorizației se percepe taxa stabilită de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, iar condițiile de autorizare vor fi stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

CAPITOLUL V

Evidența operațiunilor cu metale prețioase, aliaje ale acestora și cu pietre prețioase

Art. 9. — Persoanele fizice și juridice autorizate să efectueze operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase au obligația să asigure evidența strictă a acestora, potrivit normelor metodologice emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 10. — Persoanele fizice și juridice menționate la art. 9 au obligația să pună la dispoziție organelor abilitate toate documentele și evidențele solicitate de acestea.

Art. 11. — (1) Controlul evidenței operațiunilor cu metale prețioase, aliaje ale acestora și cu pietre prețioase se exercită de către organele abilitate ale Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Controlul operațiunilor cu metale prețioase, aliaje ale acestora și cu pietre prețioase se exercită de către organele abilitate ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

CAPITOLUL VI

Marcarea obiectelor din metale prețioase și aliaje ale acestora. Controlul mărcii și al titlurilor marcate

Art. 12. — În vederea prevenirii unor acte de comerț ilicit bijuteriile și obiectele din metale prețioase și din aliaje ale acestora, expuse comercializării, trebuie să fie marcate cu marca de garanție proprie și înregistrată a producătorului intern, a importatorului sau/și a vânzătorului cu amănuntul, alăturat de marca titlului, potrivit normelor metodologice emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 13. — Controlul mărcii bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase și din aliaje ale acestora, precum și controlul titlurilor marcate se vor efectua de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 14. — În desfășurarea activității sale Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este singura instituție în măsură ca, pe teritoriul României:

a) să emită norme interne de lucru și să stabilească tarifele pentru activitățile de analiză, marcare și expertizare pe care le efectuează;

b) să stabilească mărcile utilizate de producătorii interni, importatori sau, după caz, de comercianți, pe bază de tarife proprii, precum și marca proprie de certificare;

c) să efectueze expertize ale metalelor prețioase și ale pietrelor prețioase, dispuse de instanțele de judecată și de notariatele publice, la solicitarea organelor de urmărire penală, a organelor vamale sau a organelor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, precum și la cererea persoanelor fizice și juridice;

d) să constate și să sancționeze abaterile de la prevederile legale referitoare la marcarea metalelor prețioase.

Art. 15. — (1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor preia de la Banca Națională a României toate drepturile, responsabilitățile și obligațiile specifice activității de analiză și marcare a metalelor prețioase și aliajelor acestora și de expertizare a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase. De asemenea, se va prelua fără plată dotarea tehnică aferentă acestor activități.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor poate prelua personalul Băncii Naționale a României specializat în activitatea de expertizare, analiză și marcare, prin înființarea unei activități finanțate integral din venituri proprii.

CAPITOLUL VII

Sanțiuni

Art. 16. — Nerespectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență atrage răspunderea contravențională, civilă sau penală, după caz.

Art. 17. — Falsificarea mărcilor individuale, folosirea acestora, precum și folosirea unor mărci neînregistrate constituie infracțiuni și se pedepsesc conform Codului penal, precum și cu măsura confiscării stocului de marfă respectiv.

Art. 18. — Desfășurarea fără autorizație a operațiunilor cu metale prețioase, cu aliajele acestora sau cu pietre prețioase constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 20 milioane lei la 50 milioane lei, precum și cu confiscarea bunurilor respective în favoarea statului.

Art. 19. — Comercializarea bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase, aliaje ale acestora sau cu pietre prețioase, fără ca acestea să fie supuse în prealabil operațiunii de marcarea prevăzute la art. 12, sau marcarea necorespunzătoare a titlurilor constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10 milioane lei la 20 milioane lei, precum și cu măsura confiscării bunurilor respective în favoarea statului.

Art. 20. — Contravențiile prevăzute la art. 18 și 19 se constată și se sancționează de personalul cu atribuții de control al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, al Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Administrației și Internelor, iar dacă operațiunile au avut ca obiect aur financiar, de către personalul cu atribuții de control al Băncii Naționale a României.

Art. 21. — Prevederile din prezenta ordonanță de urgență referitoare la contravenții se completează cu prevederile legii privind regimul juridic al contravențiilor.

Art. 22. — (1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor poate suspenda, pe o perioadă cuprinsă între o lună și 6 luni, autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase, cu aliajele acestora, cu pietre prețioase, în cazul încălcării prevederilor legale privind operațiunile cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase.

(2) Repetarea încălcării prevederilor legale privind operațiunile cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase duce la retragerea definitivă a autorizației.

(3) Ministerul Finanțelor Publice va stabili prin norme de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență situațiile concrete în care se poate dispune suspendarea ori retragerea autorizației pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase, cu aliajele acestora sau cu pietre prețioase.

(4) Împotriva ordinului sau, după caz, a deciziei de suspendare, de retragere a autorizației ori de respingere a cererii de autorizare se poate formula contestație în termenele și în condițiile prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 23. — (1) În situația în care autorizația a fost retrasă, cel care o deținea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la comunicare, să lichideze stocul de obiecte și bijuterii din metale prețioase, din aliaje ale acestora, precum și stocul de pietre prețioase, existente la data retragerii autorizației.

(2) În cazul suspendării autorizației cel care o deținea nu mai are dreptul să efectueze operațiuni cu metale prețioase, cu aliajele acestora sau cu pietre prețioase pentru care a fost autorizat.

Art. 24. — (1) Persoanele fizice și juridice care desfășoară una dintre operațiunile menționate în prezenta ordonanță de urgență trebuie să solicite autorizație în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Dacă cererea va fi respinsă, acestea trebuie să lichideze, în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință a respingerii cererii, stocul de obiecte și bijuterii din metale prețioase, din aliajele acestora sau din pietre prețioase.

Art. 25. — (1) Metalele prețioase, aliajele acestora și pietrele prețioase, considerate bunuri fără stăpân, precum și cele ridicate în vederea confiscării ori confiscate în condițiile prevăzute de lege se depun la Ministerul Finanțelor Publice, în tezaurul trezoreriei, în conformitate cu normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, precum și cu îndeplinirea condițiilor legale.

(2) Regulile de manipulare și depozitare a metalelor prețioase, aliajelor acestora și a pietrelor prețioase aflate în tezaurul trezoreriei se vor stabili prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Valorificarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și a pietrelor prețioase se face în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 98/1999, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 26. — (1) Persoanele fizice și juridice ale căror obiecte din metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase de natura celor prevăzute la art. 4 au fost preluate abuziv, cu încălcarea reglementărilor în vigoare, după anul 1946 și până în anul 1990, pot solicita restituirea acestora instanțelor de judecată de la domiciliul reclamantului, până la data de 31 decembrie 2003.

(2) În cazul obiectelor din metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase preluate abuziv, care nu se mai regăsesc fizic, fiind topite sau valorificate, se vor acorda despăgubiri în condițiile și în limitele stabilite prin normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, emise de Ministerul Finanțelor Publice și de Banca Națională a României.

(3) Cererile și acțiunile în justiție, legate de aplicarea prevederilor alin. (1) și (2), sunt scutite de taxă de timbru.

Art. 27. — Metalele prețioase, aliajele acestora și pietrele prețioase aflate în inventarul Băncii Naționale a României se valorifică în condițiile prevăzute de actele normative în materie existente până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 28. — (1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I*).

(2) Ministerul Finanțelor Publice va emite, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I, norme de aplicare a acesteia, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 29. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) prevederile referitoare la regimul metalelor prețioase și al pietrelor prețioase din Decretul nr. 244 din 10 iulie 1978 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase;

b) prevederile art. 4 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 128/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 98/1999, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește metalele prețioase, aliajele acestora și pietrele prețioase;

c) orice alte dispoziții contrare.

*) Termenul de intrare în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 a fost prorogată până la data de 1 ianuarie 2003, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2002, aprobată prin Legea nr. 590/2002.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro